

Вплив мануфактурного виробництва на еволюцію структури економіки розвинених країн

Виконала: Умрихіна Д. О.

Група ЕМ12

Накопичення фінансового капіталу сприяло швидкому розвитку мануфактурного виробництва.

Основні ознаки технологічної революції:

- | поліпшення технічних характеристик виробництва;
- | соціальна і політична прийнятність нової технології;
- | зниження вартості та підвищення якості продукції;
- | зміна економічного оточення відповідно з властивостями нової технологічної системи;
- | сильний вплив нововведень на всю соціально - економічну систему.

Зростання професійної майстерності, зміна умов праці, підвищення якості сприяли максимізації обсягів випуску

Особливе значення для розвитку
англійської економіки мала
Англійська буржуазна революція
1642-1660 рр.

- Кольбертизм, що характеризується насадженням мануфактурного виробництва при особливій увазі до виробництва предметів розкоші та проведенням протекціоністської торгової політики на шкоду сільському господарству, став синонімом меркантилізму в його найбільш закінчених формах.

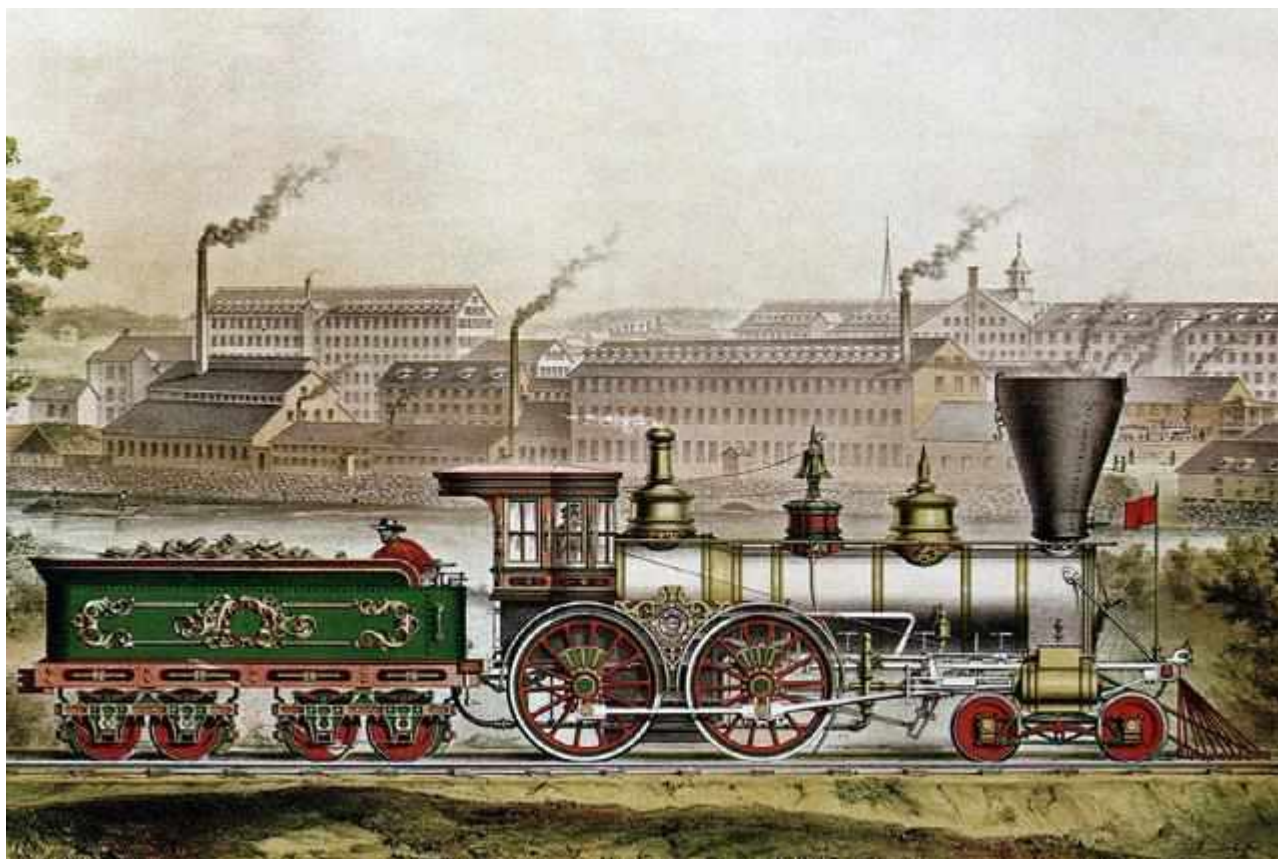
- Формування мануфактурного виробництва справило значний вплив на зміну структури економіки всіх розвинених країн.

У 1651 р. Англія прийняла Навігаційний акт

- Розвиток торгівлі стимулювало і вдосконалення фінансової системи розвинених держав

Дякую за увагу !)

Економічний розвиток в другій половині ХІХст. на території сучасної України

Виконала: студентка 22МН групи
Руденко Аліна

Зміст

1. Промисловість
2. Індустріалізація
3. Професійна структура населення
західноукраїнських земель та центральних
провінцій Австрійської імперії
4. Розшарування селян на західноукраїнських
землях

1.

Реформи 60–70-х років XIX ст. прискорили економічний розвиток Наддніпрянської України.

Розпочався інтенсивний розвиток промислового виробництва. Наприкінці 60-х і особливо на початку 70-х років розпочався розвиток Донбасу. В 1871 р: англієць *Джон Юз відкрив у Катеринославській губернії металургійний завод*, поблизу якого виникло селище Юзівка (тепер Донецьк). З 1861 по 1900 рр. видобуток вугілля в Донбасі збільшився майже в 100 раз.

Під кінець XIX ст. Наддніпрянська Україна перетворилась в основну вугільно-металургійну базу Росії.

На Правобережжі і Лівобережжі продовжували розвиватися цукрова, харчова, легка промисловості.

Промисловий розвиток супроводжувався інтенсивним залізничним будівництвом.

Перша залізниця довжиною 196 верст – Балта–Одеса – була збудована в 1865 р. Протягом 1866–1879 рр. в Україні прокладено понад 4,5 тис. верст залізничних колій. На кінець XIX ст. довжина залізниць в Україні становила 1/5 всієї залізничної мережі Російської імперії; залізниці вже зв'язали всі головні міста України між собою та з чорноморськими портами і з промисловими центрами Росії. По річках України ходило 220 пароплавів.

2

Індустріалізація сприяла розвитку міст.

Особливо швидко розвивалася Одеса, яка вийшла на перше місце в Україні за кількістю промислових підприємств та об'ємом промислового виробництва. В 1879 р. в Одесі було 159 підприємств, а в 1890 р. – 322 .Одеський порт зайняв друге місце за вантажооборотом серед морських портів Росії (після Петербурга).

Одеса в 1870 роках

Індустріалізація збільшила частку України у промисловому виробництві Російської імперії (до 20% в 1900 р.), призвела до збільшення кількості міст (в 1897 р. у містах проживало 16% населення Східної України).

Рубіж XIX і XX ст. був в Україні періодом завершення промислового перевороту і переходу до індустріалізації, суть якої полягала у розбудові великої машинної індустрії, якісній зміні структури господарства.

Економічна криза, загостривши конкуренцію, посиливши поляризацію підприємств, змусила буржуазію максимально сконцентрувати і об'єднати сили. Вже на початку XX ст. Україна за рівнем концентрації промислового виробництва в основних галузях була не тільки лідером Російської імперії, а й посіла одне з перших місць у світі. П'ять найбільших південних металургійних заводів виробляли близько 25% загальноросійського чавуну. Заводи Бродського, Терещенка, Харитоненка, Ярошинського та Бобринського виробляли близько 60% цукру-рафінаду у Російській імперії. На великих підприємствах в Україні працювало понад 44% усіх робітників, у той час як у США – лише 33%.

Житло шахтарів на початку XX ст.

Концентрація промислового виробництва підготувала ґрунт для процесу монополізації і тому утворення монополій почалося спочатку саме у найбільш “концентрованих” галузях – металургійній, кам'яновугільній, залізорудній та ін.

Однак, незважаючи на те, що на території України був зосереджений величезний промисловий потенціал, вона все ж залишалася сільськогосподарським районом імперії, у якому в селах проживало 80% населення.

Імперський центр, проводячи традиційну політику, гальмував і деформував економічний розвиток України, вбачаючи у цьому регіоні передусім потужну сировинну базу. За деякими даними, саме на українську промисловість у 1913 р. припадало майже 70% усієї сировини та напівфабрикатів Російської імперії і тільки 15% продукції обробної промисловості.

На західноукраїнських землях після 1848 р. кріпосницькі порядки вже не перешкоджали економічному розвитку.

Щоб врятувати ситуацію місцева адміністрація краю намагалась подолати таку економічну диспропорцію розвитком банківської і кредитної системи і залученням інвестицій. На початок ХХ ст. це сприяло певним позитивним зрушенням.

Зацікавлення іноземного капіталу викликали родовища нафти, мінеральних солей, величезні масиви лісу. Внаслідок цього стали швидко розвиватися нафтодобувна та лісозаготівельна галузі промисловості. Наприкінці ХІХ ст. іноземний капітал посів провідні позиції в економіці західноукраїнських земель. Великі фірми перебирали торгівлю, банки, цілі галузі промисловості.

3.

Професійна структура населення західноукраїнських земель та центральних провінцій Австрійської імперії

- У сільському господарстві та споріднених галузях господарства (74,9%)
- У промисловості (9,7%)
- У торгівлі і транспорті (9,1%)
- Інші галузі (6,3%)

- У сільському господарстві та споріднених галузях господарства (75%)
- У промисловості (11,1%)
- У торгівлі і транспорті (7,6%)
- Інші галузі (6,3%)

- У сільському господарстві та споріднених галузях господарства (24,8%)
- У промисловості (41,8%)
- У торгівлі і транспорті (17%)
- Інші галузі (16,2%)

На Закарпатті 85% населення у цей час працювало в сільському господарстві, 10% у промисловості та транспорті.

Західноукраїнська промисловість розвивалася сповільненими темпами. Переважна більшість промислових робітників працювала не у великій фабричній промисловості, а на дрібних підприємствах і майстернях. За офіційними даними, 1885 р. в Східній Галичині на 175 підприємствах обробної промисловості з числом робітників понад 20 осіб працювало лише 10 тис. душ. У Закарпатті тоді ж було декілька аналогічних підприємств, а на Буковині взагалі не було.

Галузева структура промисловості краю була однобокою. Основну частину продукції давали галузі з добування і переробки місцевої сировини – лісова, лісопильна, нафтова, буровугільна, соляна. Найбільшою галуззю промисловості була нафтова, яка почала розвиватися з 70-х рр. XIX ст.

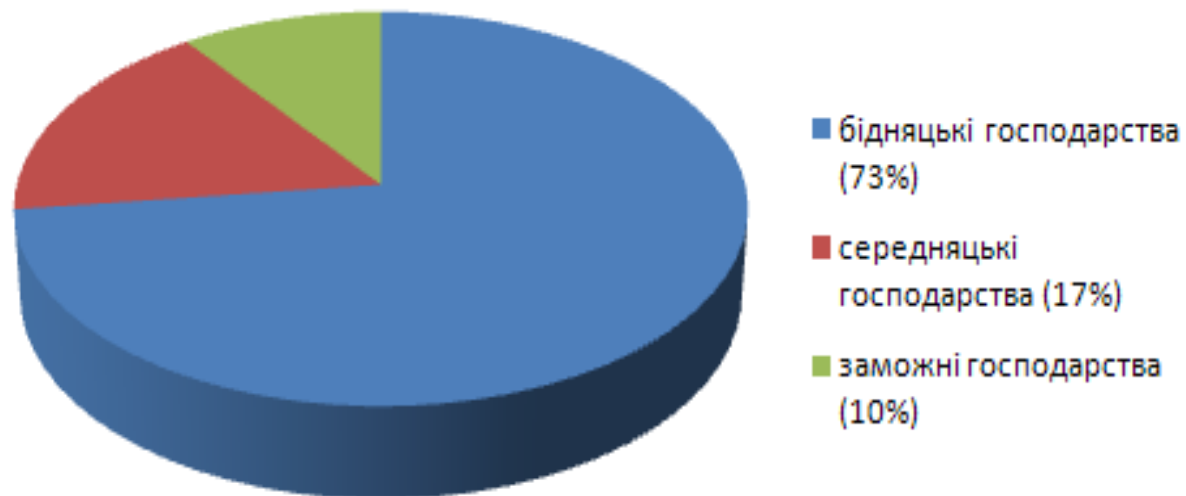
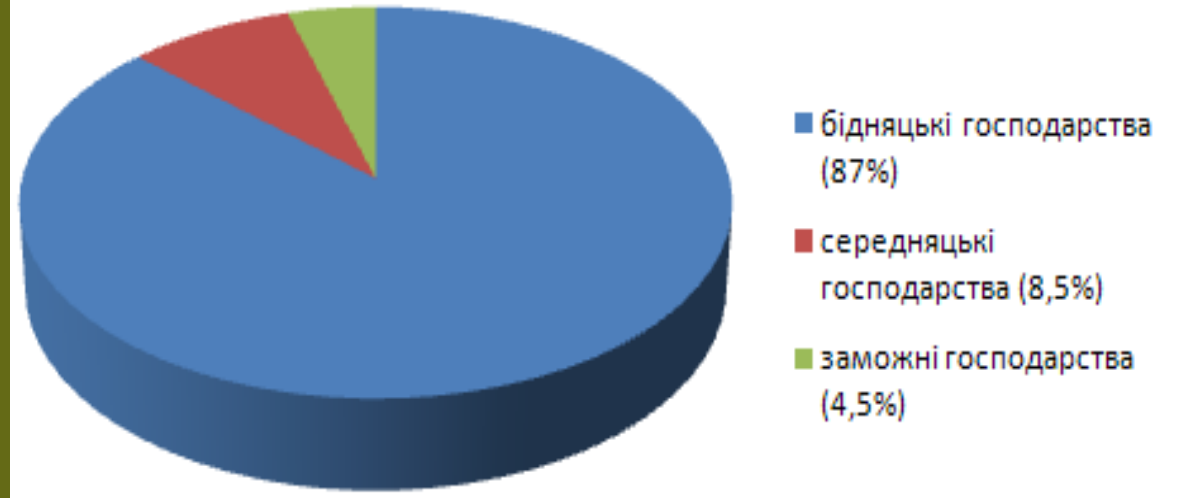
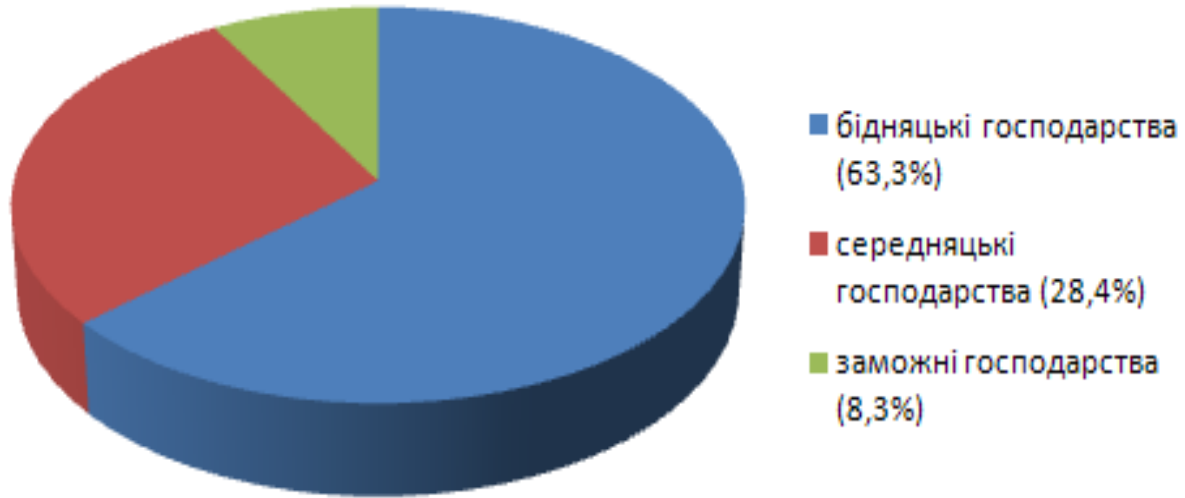
Наявність великої кількості високоякісної деревини (дуб, смерека та бук) спричинила у другій половині 60 – на початку 70-х рр. стрімкий розвиток лісопильної промисловості. А темпи розвитку меблевого виробництва та інших галузей деревообробної промисловості були дуже повільними. Іноземні підприємці не бажали вкладати кошти в їхній розвиток. Потреби західноукраїнського населення у меблях, папері й картоні задовольнялися імпортною продукцією.

До числа найменш розвинених галузей належали легка й металообробна промисловість.

Найбільшим підприємствами краю були залізничні ремонтні майстерні у Львові, Стрию та Станіславі. Одначе, зробити в них капітальний ремонт рухомого складу можливості не було, і машини відправляли до Німеччини. Становлення фабрично-заводської промисловості у краї відбувалося надзвичайно повільними темпами. У другій половині XIX ст. у краї діяли лише п'ять великих державних тютюнових фабрик (у Східній Галичині – чотири, в Закарпатті – одна), на яких працювали 4 тис. робітників. У Східній Галичині працювало також декілька сірникових фабрик, металургійних і машинобудівних підприємств.

Розподілення селян на західноукраїнських землях

Упродовж другої половини XIX ст. в сільському господарстві західноукраїнських земель поступово відбувалася аграрна еволюція, внаслідок якої воно переходило на ринковий шлях розвитку. Політика Габсбурзької монархії спричиняла те, що ця еволюція відбувалася дуже повільно, у поєднанні із зубожінням більшості селян.

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ

Ісландія як рекреаційно-туристична держава

Сириця Софія

Гайдаш Марія

Ісландія-країна найкрасивіших водоспадів, гейзерів, вулканів і айсбергів. Це кілометрові пляжі чорного піску і сині, чорні, блакитні айсберги.

Стрімке зростання туризму в Ісландії отримало назву – “ісландське туристичне диво”.

Халлгримскіркья

Старий урядовий будинок

Будинок парламенту

Місто Хабнарфьордюр - портове місто відоме своєю стародавньою церквою та відтвореним поселенням Вікінгів.

Місто Коупавогюр - друге по кількості населення місто Ісландії. Серед об'єктів рекреації можна виділити лютеранські церкви Коупавогюра, Дигранескиркья, Хьядлакиркья.

На острові Відей, що неподалік Рейк'явіка, встановлено колону миру в пам'ять британському рок музиканту Джону Ленону. Це округлий постамент з якого в гору виходять чотири рівних промені і утворюють світову колону.

Рейк'явік - це маленьке і затишне місто, оточене із трьох сторін морем і має зовсім нехарактерну для столиці забудову, вважається одним із найнезвичніших міст світу

Країна гейзерів та вулканів

Блакитна лагуна-унікальне місце

Озеро Міватн

Ватнайьокюдль-найбільший національний парк у Європі

Водоспад Гуллфосс

Північне сяйво

Національна галерея Ісландії

Інститут Арні Магнуссона

Художня галерея Гердарсафн

Популярні культурні заклади серед туристів

В Ісландії на достатньому рівні розвинуті майже всі види туризму.

Проживання в Ісландії на високому рівні

▶ Дякуємо за увагу

Наслідки I світової війни для Італії.

Виконала: студентка 22МН групи

Руденко Аліна

ЗМІСТ

1. Наслідки Першої світової війни.
2. Встановлення фашистської диктатури.
3. Фашизація країни.

Наслідки Першої світової війни для Італії

Людські втрати

Більше 700 тис. чол. загинули, 1 млн залишилися каліками, 1,5 млн потрапили в полон

Фінансові втрати

Більше 65,5 млрд лір золотом;
Зовнішній борг США та Великій Британії – 4 млрд дол.

*Слабкість
італійського уряду*

*Слабкість
італійської
монархії*

*Проблема
фронтвиків*

*Страйковий рух,
захоплення заводів*

Аграрна революція

Криза довіри до інститутів парламентаризму та монархії

*Погіршення
становища
більшості населення*

*Загострення
боротьби між
політичними
партіями*

ФАШИЗМ

Б.Муссоліні

- **Термін фашизм**
Муссоліні виводив від слова *fascis* (іт. *fascio*) (Фасції - зв'язка прутів, яку несли ліктори перед римськими магістратами і яка була символом державної влади).
- **Фашизм** став для італійців символом сили та порядку.

Провідні ідеї італійського фашизму

- Італійці повинні пишатися своєю країною
- Усі політичні партії, крім фашистської, забороняються
- Місце італійської жінки - вдома.
- Італійки повинні мати багато дітей - майбутніх вояків
- Демократія не потрібна.
- Італія потребує сильного лідера, який дасть народу те, чого він хоче
- Комунізм і соціалізм - вороги фашизму
- Війна є благом для країни.
- Італійська молодь повинна бути готовою до боротьби
- Італія повинна утвердитись як імперія в Африці
- Потрібно збити пиху самовпевненості з великих держав.

ВСТАНОВЛЕННЯ ФАШИСТСЬКОЇ ДИКТАТУРИ

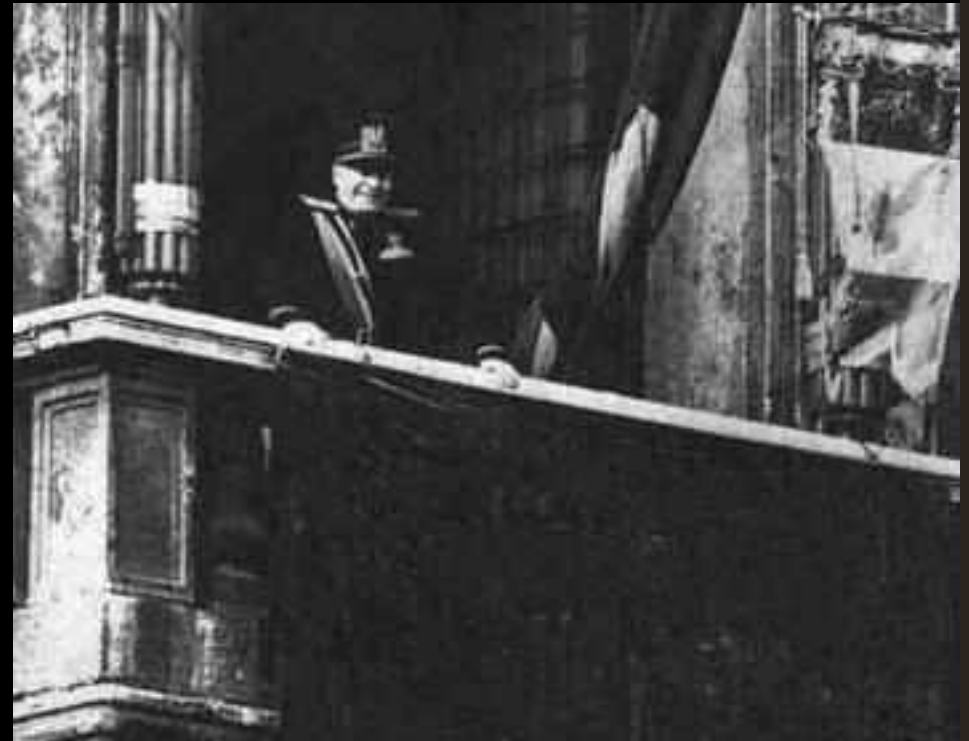
- **1921р** – утворення Національної фашистської партії.
- **30 жовтня 1922 р.** Муссоліні на чолі загонів чорносорочечників вступив до Рима та очолив уряд ("похід на Рим").

Встановлення фашистської диктатури

Із заяви Муссоліні після
призначення його головою уряду
Італії

"Те, чого до цього часу не було, є —
уряд. Це я. І всі, слухайте мене добре,
всі італійці повинні і будуть
коритися. Італійці до цього часу
нікому не корилися. Жоден уряд не
мав в Італії реальної влади. Італійці
повинні бути керовані... завжди, в
усіх сферах життя".

Етапи фашизації Італії

```
graph TD; A[Етапи фашизації Італії] --> B[Грудень 1922р. – створення «Великої фашистської ради»]; A --> C[Січень 1923р. – королівський декрет про створення фашистської міліції]; A --> D[1924р. – однопартійний фашистський уряд]; A --> E[1925р. – курс на фашизацію Італії]; A --> F[3 квітня 1926р. – закон про контроль уряду над профспілками]; A --> G[1926р. – виборчий закон, який монополює владу за фашистською партією]; A --> H[5 листопада 1926р. – закон про розпуск усіх «антинаціональних» партій]; A --> I[Звільнення глави уряду від відповідальності перед парламентом]; A --> J[Державне регулювання економікою в інтересах підготовки країни до війни];
```

Грудень 1922р. – створення «Великої фашистської ради»

Січень 1923р. – королівський декрет про створення фашистської міліції

1924р. – однопартійний фашистський уряд

1925р. – курс на фашизацію Італії

3 квітня 1926р. – закон про контроль уряду над профспілками

1926р. – виборчий закон, який монополює владу за фашистською партією

5 листопада 1926р. – закон про розпуск усіх «антинаціональних» партій

Звільнення глави уряду від відповідальності перед парламентом

Державне регулювання економікою в інтересах підготовки країни до війни

Корпоративна система

- **Корпоративна система** – система влади, за якої державні об'єднання (корпорації) контролюють інститути громадського суспільства.
- **1927р.** – прийняття «Хартії праці» – встановлення корпоративного принципу структури держави та суспільства.

Основний зміст системи:

- Інтереси нації вище інтересів окремої людини;
- Інтереси нації виражає фашистська держава;
- Примирення державою різноманітних суспільних інтересів.

*Скасування сенату,
поліції, привілеїв,
титулів*

*Загальне виборче право,
громадські свободи*

*Відміна таємної
дипломатії, загальне
роззброєння*

*Прогресивний
податок на
капітал*

*Основні складові
корпоративної
системи*

*Передача землі
селянам*

*Націоналізація
військової
промисловості*

*8 – годинний
робочий день,
мінімум зарплати*

*Участь
робітників у
технологічному
управлінні
підприємствами*

Органи влади італійської «корпоративної

держави» та їх повноваження

Національна рада корпорацій (представники профспілок і фашистської партії)

22 корпорації

Корпорація складалася з підприємців та робітників

Визначали умови праці; Призначали членів палати депутатів (за погодженням з фашистською партією)

«Битви»

Муссоліні

- *«битва за урожай»;*
- *«битва за народжуваність»;*
- *«битви» проти... горобців, мишей і кімнатних мух.*

Зовнішня політика Італії

- *1919р. – загарбання італійськими націоналістами м. Фіуме.*
- *Серпень 1923р. – провал спроби анексувати острів Корфу.*
- *1935-36 рр. - Італія захопила Ефіопію.*
- *1936 р. - оформлення німецько – італійського союзу.*
- *1937 р. – приєднання Італії до Антикомінтернівського пакту.*
- *Утворення осі «Берлін – Рим – Токіо».*
- *1939 г. - вторгнення Італії в Албанію.*

Культурна політика фашизму

- Розвиток фізкультури і спорту.
- Заснування Італійської академії.
- Історія Риму та пропаганда відтворення «Великої Італії»

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ

Презентація на тему Монетаризм як напрям державної політики

Презентацію виконав Студент 22 МН Григоренко Віктор

Мета презентації

- Розгляд Монетаризму як концепції

- **Монетаризм**-Поєднання підходів і монетарної концепції державного регулювання характеризувало особливий напрям неоліберальної школи, що згодом отримав назву монетаризму.
- Значний вплив на формування монетаризму справили теорії американських економістів 20 - 40-х рр. Г. Саймонса, І. Фішера, Ф. Найта. Та особливого поширення монетаризм як варіант неолібералізму набув у США наприкінці 40-х - початку 50-х рр. Він став реакцією на тривале ігнорування економічною наукою грошових факторів і їхнього впливу на розвиток інфляційних процесів.
- Цей період характеризувався виникненням низки монетарних теорій, що пояснювали природу циклічного розвитку та пропонували монетарні рецепти стабілізації. Але найбільш обґрунтованою та переконливою була теорія чиказької ("нової монетаристської") школи М. Фрідмена.

- **Позитивний внесок монетаризму в економічну теорію**, і передовсім в теорію грошей, полягав у ретельному дослідженні механізму зворотного впливу грошового світу на товарний світ, монетарних інструментів і монетарної (грошової, валютної) політики на розвиток економіки. Монетарні концепції стали основою грошово-кредитної політики, яка нині є найважливішим важелем державного регулювання.
- Мілтон Фрідмен (1912) народився у Брукліні в сім'ї вихідців з України. 1932 року закінчує навчання в університеті Ратгерса, де опанував дві науки - математику та економіку. Його вчителями з економічних дисциплін були лауреати Нобелівської премії - С. Кузнец та Дж. Стіглер, а також майбутній президент Федеральної резервної системи США А. Бьорнс. Це сприяло формуванню інтересів Фрідмена і вплинуло на його рішення про продовження вивчення економічних дисциплін. Він вступає до Чиказького університету, де 1933 р. отримує ступінь магістра. Великий вплив на формування неокласичних поглядів Фрідмена мали викладачі цього університету Г. Саймон, Ф. Найт та Дж. Вінер, що займалися визначенням шляхів виходу економіки з кризи з допомогою неокласичних підходів

- Згодом Мілтон Фрідмен - переходить до Колумбійського університету, де має змогу отримувати стипендію. Тут він співпрацює з автором Теорії ділових циклів Мітчеллом. 1937 р. під керівництвом Кузнеця бере участь у розробці наукового проекту Національного бюро економічних досліджень. Під час війни працював у державному казначействі, потім у відділі військових досліджень Колумбійського університету. 1946 р. захистив докторську дисертацію з проблем філософії.
- З 1948 р. М. Фрідмен працює в Чиказькому університеті, де займається методологічними проблемами суспільних наук, проблемами правових відносин (захистив докторську дисертацію), грошей і ціноутворення. Він був президентом Американської економічної асоціації, радником президента з економічних питань, членом редколегій багатьох економічних видань.

- Йому належить понад 250 праць, серед них 27 книжок. Основні - "Нариси позитивної теорії" (1953); "Кількісна теорія грошей" (1956), "Теорія функції споживання" (1957), "Програма монетарної стабілізації" (1959), "Теоретичні основи аналізу кредитно-грошової системи" (1970), "Гроші й економічний розвиток" (1973), "Безробіття, проти інфляції? Оцінка кривої Філіпеа" (1975), "Теорія цін" (1978), "Монетарна історія США, 1867-1960" (1981) (у співавторстві), "Нариси позитивної економіки" (1975), "Вільні вибирати" (1980), "Особистий погляд" (1981). **Саме в цих працях сформульовано основні теоретичні положення монетаризму.**

- Фрідмен брав участь у розробці програми Республіканської партії, був автором та ведучим популярної телепрограми "Свобода вибору".
- Його широкому кругозору, надзвичайному інтелекту завдячує своїм відродженням неокласичний напрямок в економічній теорії.
- Шлях Мілтона Фрідмена від академічного вченого до засновника чиказької монетаристської школи, лауреата Нобелівської премії 1976 р., був зв'язаний із розробкою теорії капіталізму як саморегулювальної системи, з формулюванням монетаристської доктрини, котру було визнано антиподом кейнсіанської системи державного втручання в економіку.

- Багато положень його теорії, було викладено у вигляді гіпотез, які доводяться на базі припущень, порівнянь та аналізу статичного в економічних явищах. Він використовує абстрактні визначення, дані ще класичною політекономією. Його **монетаризм** - це, власне, сукупність кількох неокласичних теорій, які мають самостійне значення, але об'єднуються кількісною теорією грошей, яку Фрідмен розглядав не як теорію, а як загальний принцип аналізу. Свою концепцію він характеризує як "теоретичний підхід, що стверджує важливість грошей".
- Важливим принциповим підходом до дослідження механізмів розвитку сучасного капіталізму, за Фрідменом, є **визнання необхідності економічної свободи**, що зумовлює всі інші свободи в суспільстві. Економічна свобода, завдяки якій реалізується ідея суспільної рівноваги, є невід'ємною від ринкової системи, що перебуває в процесі постійного розвитку. Основною та визначальною рисою ринкової системи залишається вільна конкуренція, яка має пронизувати всі сфери суспільного життя, щоб забезпечувати умови автоматичного саморегулювання економіки.

- **Ідея економічної свободи** реалізується, на думку Фрідмена, невтручанням держави в економіку та зменшенням тієї частки національного продукту, що становить доходи держави і є матеріальною основою державних "вмонтованих стабілізаторів".
- Державне втручання в економіку, підкреслює Фрідмен, блокує дію стихійних регуляторів, що сприяють встановленню рівноваги, воно орієнтоване на короткострокову перспективу: будь-які непередбачені зовнішні чинники можуть спричинити відхилення від вибраного напрямку.

Висновок

- Отже, **основний принцип монетаризму полягає в тому, що альтернативи ринковому механізму не існує.**
- Економічні ідеї М. Фрідмена. У середині 50-х рр. Фрідмен виступає з ініціативою перегляду підходів до економічного аналізу. Він та його послідовники, Р. Кейган, Д. Фенд, Р. Селден та інші, запропонували протилежний кейнсіанському погляд на природу розвитку капіталістичної економіки, оптимістично оцінивши її перспективи.

Презентація на тему
Основні напрямки державної економічної політики
періоду 90-х років ХХст.

Презентацію виконав студент 22 МН
Григоренко Віктор

Мета презентації

1. Прорахунки й успіхи економічної політики України на початку незалежності.
2. Приватизаційні процеси.
3. Стан сільського господарства.
4. Соціальне становище 90-і рр. ХХ ст.

- 1991 р. — закони «Про власність», «Про селянське (фермерське) господарство», «Про форми власності на землю», «Про приватизацію майна державних підприємств»
- 25 жовтня 1991р.- «Основні напрями економічної політики в умовах незалежності»
- 10 березня 1992 р. -«Основи національної економічної політики України»

Прем'єр-міністри України

Час перебування при владі	Прізвище, ім'я, по батькові
23 жовтня 1990 – 1 жовтня 1992	Фокін Вітольд Павлович
2 жовтня 1992 – 12 жовтня 1992	Симоненко Валентин Костянтинович (в.о.)
13 жовтня 1992 – 21 вересня 1993	Кучма Леонід Данилович
22 вересня 1993 – 15 червня 1994	Звягільський Юхим Леонідович (в.о.)
16 червня 1994 – 6 березня 1995	Масол Віталій Андрійович

Стартові можливості України на момент здобуття незалежності

« У 1990 – 1991 роках на Україну, чиє населення складало ледь менше 1% населення світу, припадало: 4% світового видобутку кам'яного вугілля, 10% залізної руди, 24,5% марганцевих руд, 8,4% - ртуті, 14,8% природної сірки, 5% - кам'яної солі, 9% торфу, 9,5% світового виробництва цукру, 20% виплавки чавуну, 7% - сталі, 2,3% - виробництва електроенергії»

Причини економічних невдач на початку незалежності

- недосвідченість української управлінської еліти;
- виконавча вертикаль радянських часів була зруйнована;
- труднощі переходу від командної до ринкової економіки;
- лібералізація цін, різке подорожчання енергоносіїв

Інфляція – тривале зростання загального рівня цін, що є свідченням зниження купівельної спроможності грошей.

Гіперінфляція - інфляція, що вийшла з-під контролю, ситуація, коли ціни стрімко зростають разом із швидким знеціненням грошей. Формально визначається як інфляція з темпами більш ніж 50% на місяць.

10155% - найвища у світі гіперінфляція

ДОР

CARICATURA.RU

Одноразові купони (офіційно: "Картка споживача"), які передували купоно-карбованцям. Бланк на 20 карбованців, вересень 1991 року

Перша емісія купоно-карбованці, або купонів багаторазового користування, припала на початок 1992 року, коли вже нові купони були введені в обіг і ходили паралельно ще з радянським рублем.

10 січня 1992р.-1996рр.
введення купоно-карбованців
1994-гіперінфляція(1 млн.)

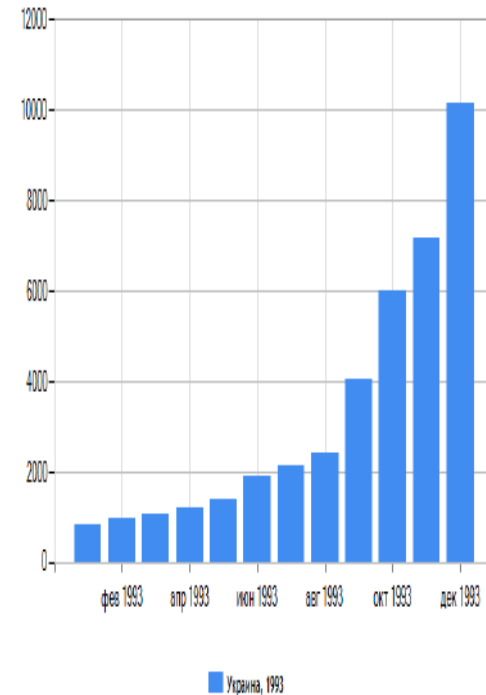

З 1990 по 1994 рік валовий національний продукт скоротився на 44%, обсяг промислової продукції на 41%, національний дохід - на 54%. У 1994 р. спад промислового виробництва України досяг свого максимуму - 27,7%.

Бартер — прямий безгрошовий обмін товарами або послугами.

- Протягом 1990 – 1994 рр. – в усіх сферах економіки почалася криза, ВВП знижилось на 23%.
- Вугледобування – на 45%
- Промислове виробництво – на 28%
- с/г – на 17%
- За 1991 – 1995 рр. ціни в Україні
- зросли в 31 тис. разів,
- а зарплата – в 6 тис.

Висновок

- ✓ Отже можемо зробити висновок що Особисті заощадження громадян , зроблені за часів СРСР, були знецінені і фактично втрачені
- ✓ Споживчі ціни значно зросли, а середньомісячний прибуток знизився, скоротився рівень споживання продуктів, товарів та послуг
- ✓ Знизилася купівельна спроможність населення
- ✓ В Україні мінімальний споживчий бюджет є значно вищим від мінімальної заробітної плати
- ✓ Зросло безробіття
- ✓ За рівнем життя Україна посідає 83-тє місце у світі
- ✓ Позитивним є відсутність дефіциту товарів, значний асортимент.

Презентація на тему Реформи О.Косигіна.
Презентацію виконав студент 22 МН Григоренко Віктор

Мета презентації

Розгляд Реформ О.Косигіна

Необхідність і цілі реформ

• Після усунення від влади М. Хрущова в жовтні 1964 р. економіка країни продовжувала перебувати в стані кризи. Для її подолання було два можливих шляхи:

- радикальні реформи (тобто такі, що стосуються основ соціалістичного ладу, його характерних принципів);
- часткові реформи (які не стосувалися основ соціалістичного ладу і спрямовувалися на пом'якшення економічної кризи, але не були здатні подолати її в цілому).

Керівництво СРСР, розуміючи необхідність здійснення економічних реформ як таких, обрало другий шлях, що в підсумку і визначило

їхній крах

Хоч період 1965–1985 рр. загалом і дістав назву «застійного», перші його роки вирізняло намагання вдосконалити існуючий народногосподарський комплекс. Пов'язуються ці спроби з ім'ям голови Ради Міністрів СРСР О. Косигіна, який відразу ж розгорнув реформи, так звані Косигінські реформи, спрямовані на підсилення економічних стимулів у діяльності підприємств та організацій.

О.Косигін

Реформа повинна була забезпечити подолання таких негативних явищ економіки, як

- збільшення потреби у капіталовкладеннях;
- незавершеність будівництва;
- масовий випуск товарів, що не мали збуту;
- диспропорція розвитку галузей господарства;
- невідповідність між зростанням зарплати і продуктивності праці;
- неефективне використання виробничих фондів;
- масовий випуск товарів, що не знаходили збуту;
- відсутність діючих матеріальних стимулів для підвищення продуктивності праці та якості продукції, що випускається.

Для досягнення такої мети передбачалося:

- скоротити планові показники для підприємств;
- створити на підприємствах фонди матеріального стимулювання;
- фінансувати промислове будівництво шляхом кредитування, а не дотацій;
- ліквідувати раднаргоспи і відновити галузеву систему управління;
- підвищити закупівельні ціни на сільськогосподарську продукцію;
- перерозподілити долю національного прибутку на користь аграрного сектора.

Реформи в сільському господарстві. Перша з реформ, ініційована головою радянського уряду, зводилася до введення низки невідкладних заходів з розвитку аграрного сектора економіки. Основні положення цієї реформи були прийняті в березні 1965 р. на пленумі ЦК КПРС. Їх суть зводилася до наступного:

- збільшення капітальних вкладень у сільське господарство
- розвиток матеріальної та соціальної бази села
- зменшення планів обов'язкових постачання основних видів сільськогосподарської продукції
- підвищення закупівельних цін на сільськогосподарську продукцію
- введення надбавок до цін на надплановий продукцію
- введення гарантованої оплати праці колгоспників
- скасування обмежень щодо особистих підсобних господарств.

Перші кроки реформи принесли позитивні результати: поживалось сільськогосподарське виробництво, покращилось постачання міст продовольством, зросла продуктивність праці, у селах з'явилося більше техніки, досить швидкими темпами будувалося житло й об'єкти соціально-культурного призначення

Але з другого боку, збереглося централізоване планування і регламентація сільськогосподарського виробництва; не діяли економічні стимули для підвищення продуктивності праці та якості продукції, що випускалася; продовжувалося адміністрування і некомпетентне втручання партійного керівництва у справи колгоспів і радгоспів. Збільшувався апарат управління сільським господарством. Не виправдалися надії на кооперування і спеціалізацію господарств. Хімізація і меліорація не дали очікуваних результатів. У цілому негативні тенденції розвитку сільського господарства домінували над спробами його реформування.

Реформи в промисловості. У вересні 1965 р. (також на пленумі ЦК КПРС) були прийняті основні документи, спрямовані на реформування промисловості. Основні положення реформ в промисловості зводилися до наступного:

- оцінка діяльності промислових підприємств повинна була здійснюватися не по валових показників виробленої продукції, а за її реалізації
- скорочення обов'язкових планових показників, які доводили до підприємств з центру, зміцнення їх госпрозрахунку, підвищення самостійності, збереження у розпорядженні підприємств більшої частини прибутку-
- ліквідація раднаргоспів і здійснення переходу від територіальної системи керівництва до галузевої (відновлення міністерств і відомств)
- реформи спрямовані на посилення економічного стимулювання та підвищення матеріальної зацікавленості трудових колективів в цілому і окремих працівників

•Наслідки реформ для України

У другій половині 60-х рр. економіка України розвивалася порівняно високими темпами. Виробництво промислової продукції за цей період зросло на 50%, продуктивність праці в промисловості - на 28%, національний дохід збільшився на 30%. Підприємства здобули відносну самостійність, робітники, інженерно-технічні працівники і службовці стали відчувати зв'язок між якістю своєї праці та рівнем заробітної плати.

• Але вже на початку 70-их рр. темпи реформи почали знижуватися. І радянське керівництво поступово відмовилося від будь-яких реформ. Наступили **«золоті роки стабільності»**.
Причини невдачі економічних реформ 50-60-их років лежать в основі тоталітарне керованої економіки, якою й була економіка радянська. Економічне реформування не могло принести успіху без політичних змін, демократизації і без реального суверенітету республік.

Висновок

- Реформа повинна була забезпечити подолання таких негативних явищ економіки, як збільшення потреби у капіталовкладеннях, незавершеність будівництва, масовий випуск товарів, що не мали збуту, диспропорція розвитку галузей господарства. Для досягнення такої мети передбачалося : скоротити планові показники для підприємств, створити на підприємствах фонди матеріального стимулювання ; фінансувати промислове будівництво шляхом кредитування, а не дотацій ; ліквідувати раднаргоспи і відновити галузеву систему управління ; підвищити закупівельні ціни на сільськогосподарську продукцію ; перерозподілити долю національного прибутку на користь аграрного сектора. Перші кроки реформи принесли позитивні результати : поживавилось сільськогосподарське виробництво, покращилось постачання міст продовольством, зросла продуктивність праці. Але вже на початку 70- их рр. темпи реформи почали знижуватися. І радянське керівництво поступово відмовилося від будь- яких реформ. Наступили « золоті роки стабільності ». Причини невдачі економічних реформ их років лежать в основі тоталітарне керованої економіки, якою й була економіка радянська. Економічне реформування не могло принести успіху без політичних змін, демократизації і без реального суверенітету республік .

ПРЕЗЕНТАЦІЯ НА ТЕМУ
ТЕОРІЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА.

Презентацію виконав студент 22 МН Григоренко
Віктор

Мета презентації

- Розгляд Теорії інформаційного суспільства.

- Інформаційне суспільство – соціологічна концепція, що визначає головним фактором розвитку суспільства виробництво та використання науково-технічної та іншої інформації. Концепція інформаційного суспільства є різновидом теорії постіндустріального суспільства, засновниками якої були З.Бжезинський, О.Белл, О.Тоффлер.
- При розгляді розвитку суспільства як “зміну ступенів”, прибічники теорії інформаційного суспільства пов’язують його становлення з домінуванням “четвертого”, інформаційного сектору економіки, який йде після сільського господарства, промисловості та економікою послуг. При цьому стверджується, що капітал і праця, які є основою індустріального суспільства, поступаються місцем інформації та знанню у сучасному суспільстві. Революціонізуючі дії інформаційної технології приводить до того, що в інформаційному суспільстві класи змінюються соціально недиференцтованими “інформаційними спільнотами.”

- Традиційним корпораціям Тоффлер протиставить “малі” економічні Форми – індивідуальну діяльність на дому, “електронний котедж”. Вони зараховані у майбутню структуру інформаційного суспільства з його “інфо-”, “техно-“ та іншими сферами людського буття. Було висунуто проект “глобальної електронної цивілізації”, що базується на синтезу телебачення, комп’ютерної служби та енергетики . “Комп’ютерна революція” поступово приводить до зміни традиційного друку “електронними книгами”, змінює ідеологію, перетворює безробіття у забезпечене дозвілля .
- Соціальні та політичні зміни розглядаються у теорії інформаційного суспільства як наслідок “мікроелектронної революції”. Перспектива розвитку демократії пов’язується з розповсюдженням інформаційної техніки. Тоффлер та Дж.Мартін відводять головну роль у цьому телекомунікаційній “кабельній мережі”, яка забезпечує двосторонній зв’язок громадян з урядом, дозволить враховувати їх думку при розробці політичних рішень.
- Розробки у галузі “штучного інтелекту” розглядаються як можливість інформаційного трактування самої людини. Концепція інформаційного суспільства викликає критику з боку гуманістично-орієнтованих філософів та науковців, які додержуються думки щодо негативних наслідків комп’ютеризації суспільства.

- Тоффлер не дає новій цивілізації визначення, але доводить, що вона має принципово новий характер. "Багато чого у цій виникаючій цивілізації протирічить традиційній індустріальній цивілізації. Це водночас і технічно розвинута, і антиіндустріальна цивілізація. "Третя хвиля" несе із собою новий образ життя, що оснований на джерелах енергії, які поповнюються; на методах виробництва, що роблять застарілими більшість фабричних збірничих ліній; на якійсь новій ("ненукліарній") родині; на новому інституті, який можна було б назвати "електронним котедромом"; на радикально перетворених школах та корпораціях майбутнього. Така цивілізація несе з собою новий кодекс поведінки та виводить нас за межі концентрації енергії, грошових коштів і влади".
- У передмові до реферату книги "Третя хвиля" Баталов відмітив, що Тоффлер жодного разу не дав прямого визначення поняттю "інформаційного суспільства", яке сам ввів. Тоффлер надає визначення через перелік елементів, які є радикально новими для сьогодення та мають суттєво змінити життя теперішнього та прийдешнього поколінь.
-

- За думкою Д.Белла у наступному столітті вирішальне значення для економічного та соціального життя, для способів виробництва знання, а також для характеру трудової діяльності людини набуває становище нового соціального укладу, що базується на телекомунікаціях. Революція в організації та обробці інформації та знань, в якій головну роль грає комп'ютер, розвертається водночас з розвитком індустріального суспільства. Три аспекти останнього особливо необхідні для розуміння телекомунікаційної революції:
- перехід від індустріального до сервісного суспільства;
- вирішальне значення кодифікованого теоретичного знання для здійснення технологічних інновацій;
- перетворення нової "інтелектуальної технології" у ключовий засіб системного аналізу та теорії приймання рішень.
- Один із засновників концепції "інформаційного суспільства" Д.Белл серед перших виділив його характерні ознаки. Його визначення цього поняття зводиться до роз'яснення суттєвостей нового суспільства через зміни, що будуть відрізняти "післяреволюційне" суспільство від теперішнього

- Т.Стоуньєр вважав, що обладнання та машини є, між іншим, не тільки втіленням праці, а й втіленням інформації. Ця думка має рацію по відношенню до капіталу, землі та будь-якому іншому фактору економіки, у якому втілено працю. Нема жодного засобу продуктивного застосування праці, який водночас не був би застосуванням інформації. Більш того, інформацію, як і капітал, можна накопичувати та зберігати для майбутнього використання. В постіндустріальному суспільстві національні інформаційні ресурси – це його основна економічна цінність, найдорожче джерело добробуту.
- За визначенням Стоуньєра, існує три основних засоби, якими держава може збільшувати своє багатство :
- постійне накопичення капіталу;
- військові завоювання та територіальні приборкування;
- використання нових технологій, що переводять вторинну сировину у ресурси. Завдяки високому рівню розвитку технології у постіндустріальній економіці перехід від "нересурсів" до ресурсів стає основним принципом створення нового багатства.

- "Техніка як вміння застосовувати знаряддя праці існує з тих пір, як існують люди..."
- "...Було відкрито машини – машини, що автоматично виробляють продукти споживання. Те що раніше робив ремісник, тепер робить машина"

- Так почався на заході технічний та економічний підприємців, під час якого попереднє ремесло зникло за невеликим винятком. Таким чином, у виникненні сучасного технічного світу приймали участь розвиток науки, винахідництва. Жоден з них не міг би самостійно створити сучасну техніку. Всі ці фактори діяли об'єднано.
- К.Ясперс, один з засновників так званого "цивілізованого" підходу до історії, аналізує у своїй праці причини, які призвели до виникнення особливої "техніцистської" цивілізації сучасності. Він бачить головну причину такої різкої зміни цивілізацій у виникненні машин як заключної ланки між людиною і природою.
- Спочатку була "перша хвиля", яку Тоффлер називає "сільськогосподарчою". Скрізь земля була основою економіки, життя, політики, родинної організації. Скрізь панував простий розподіл праці та існувало декілька каст та класів. Влада була авторитарною, соціальне походження людини визначало його місце у житті. Економіка була децентралізованою: кожна община виробляла більшу частину того, у чому відчувала необхідність.
- Триста років тому назад відбувся "вибух, хвилі від якого обійшли всю землю, знищуючи стародавні суспільства та народжуючи якісно нову цивілізацію" [9]. Таким вибухом була промислова революція. До середини ХХ століття сили "першої хвилі" були знищені і на землі "запанувала індустріальна цивілізація". Однак влада її була не довгою, оскільки одночасно з нею на світ почала накатуватися нова хвиля, яка несла з собою нові інститути, відношення, цінності.

Висновок

- Отже Визначення поняття "інформаційного суспільства" є одним з ключових моментів даної розробки.

МАДАГАСКАР

ПІДГОТУВАЛИ: СТУДЕНТКИ 11 ТР
НАКОНЕЧНА ЮЛІЯ ЄГОРОВА АЛІНА

Тут можна побачити океан і гори,
мангрові зарості і вапнякові
обривисті плато, вологі тропічні ліси,
озера і водоспади, згаслі вулкани і
древні поховання в печерах,
унікальні карстові ландшафти і
заплутані системи річок

Лемуры - символ Мадагаскара

Ай-ай

Проспект Баобабів

Антананариву

Réserve Peyrieras
Madagascar Exotic

Озеро Lac Anosy

Дворец «Andafiavaratra
Palace»

Острів Святої Марії

- дайвінг-клуби
- роболовля
- ресторани

Озеро Трітріва

Национальный
парк Монтань
Д'Амбре

Национальный парк Изало

”

Цинги-де-Бемараха

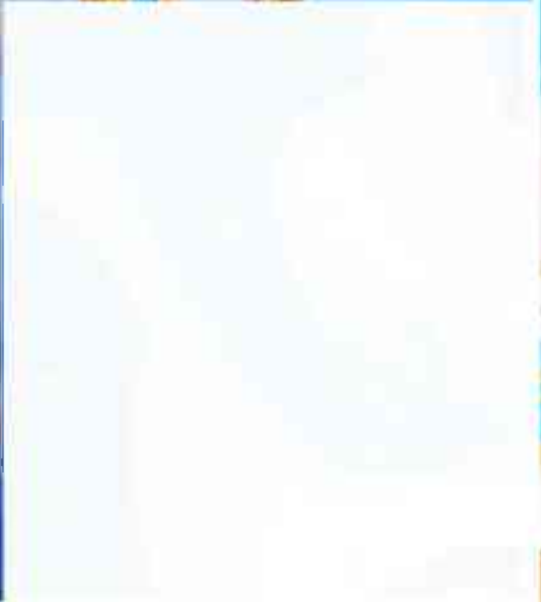

The background features a light beige color with several organic, abstract shapes. A large, dark brown shape is on the left, and a dark grey shape is on the right. In the top left, there are white, hand-drawn spiral lines. In the bottom right, there are white, hand-drawn lines radiating from a point, resembling a fan or a stylized plant.

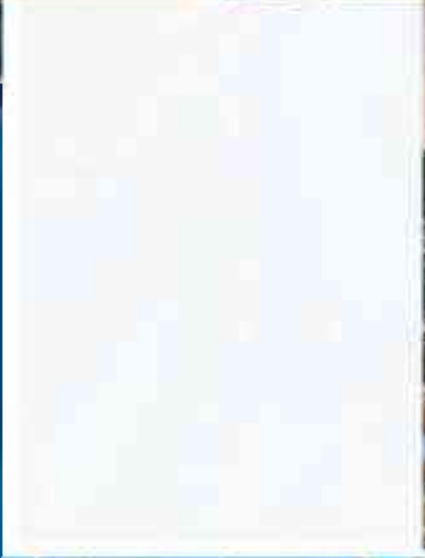
Дякуємо за увагу!

Рекреаційні центри Єгипту

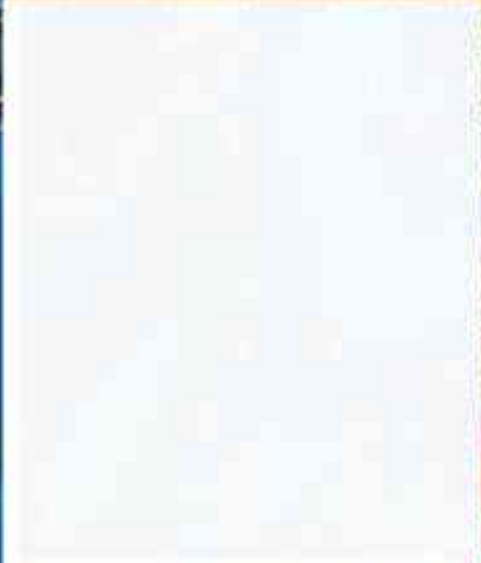
Виконали :
Бурдей Аліна
Бурназа Софія

ДЯКУЄМО ЗА УВАГУ !!!

Рекреаційні центри Тунісу

Виконали:
Бурдей Аліна
Бурназа Софія

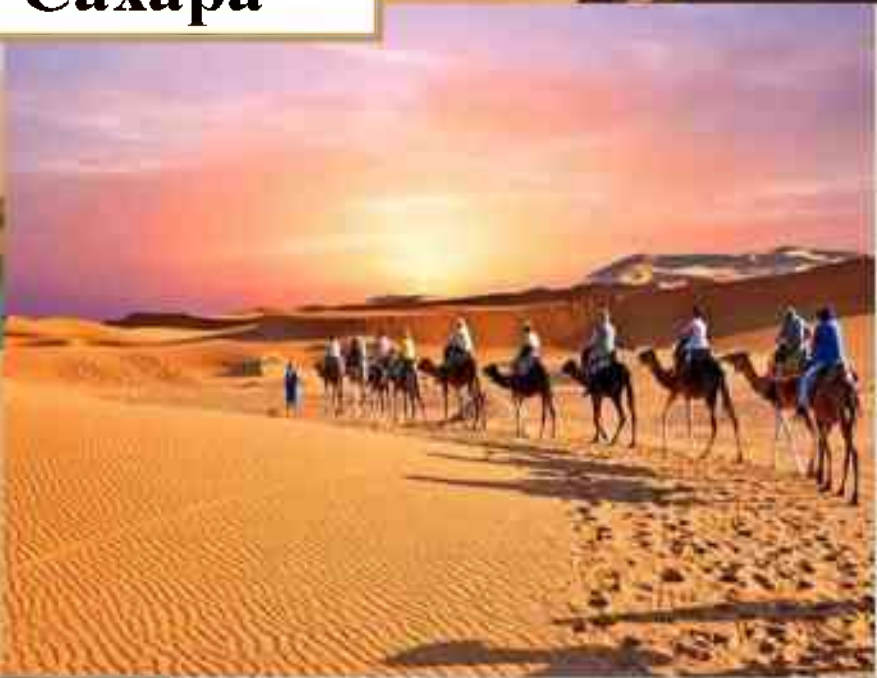

Сіді-Бу-Саїд

Пустеля Сахара

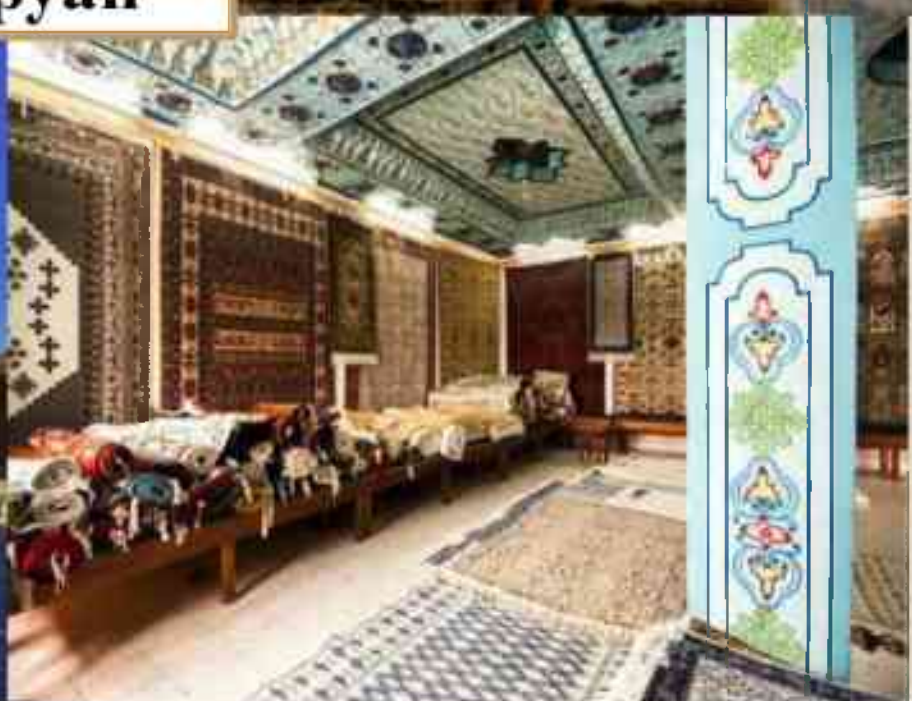

Район Ясмін Хаммамет

Кайруан

Карфаген

ДЯКУЄМО ЗА УВАГУ !!!

Рекреаційні центри Сінгапура

Виконали:

Гайдаш Марія

Сириця Софія

План

1

Вступ

2

Туризм в Сінгапурі

3

Туристичні ресурси Сінгапура

Вступ

- Сінгапур – діловий, фінансовий і культурний центр Південно-Східної Азії з одним з найвищих рівнів життя – пропонує неймовірне поєднання Сходу і Заходу. Тут можна знайти найкраще, що виробляється у світі. Серед тисяч індонезійських островів, розташованих в оточенні морів, сотні чудово підходять для морських курортів. У буйній тропічній зелені приховані тисячі стародавніх храмів і культових споруд, а джунглі населяє безліч екзотичних тварин і племена аборигенів, багато з яких за своїм рівнем розвитку знаходяться на рівні кам'яного віку. Саме тому тут можна чудово поєднати активний і пляжний відпочинок, етнологічні та історичні екскурсії, спостереження за тваринним світом і походи найвищої категорії складності.
- Через особливості географічного положення та історичного минулого в Сінгапурі немає значимих природних ресурсів та пам'яток стародавньої історії, саме тому основними об'єктами для туристів виступають тематичні парки, етнічні райони та виставкові комплекси.

- Туризм в Сінгапурі — найбільша галузь економіки Сінгапуру. У 2013 році відвідало близько 15,6 мільйонів іноземних туристів, що приблизно в 3 рази перевищує все населення країни[1]. Надходження від туризму в державну скарбницю в 2010 році склали близько \$18,8 млрд. Приріст до 2009 року становив 49 %

- Сінгапур приваблює туристів екологічною чистотою, програмами по збереженню культурної та історичної спадщини. Країна має один з найнижчих у світі рівнів злочинності. Англійська мова є панівною серед чотирьох офіційних мов, що полегшує туристам спілкування. Транспорт в Сінгапурі охоплює більшість районів країни.

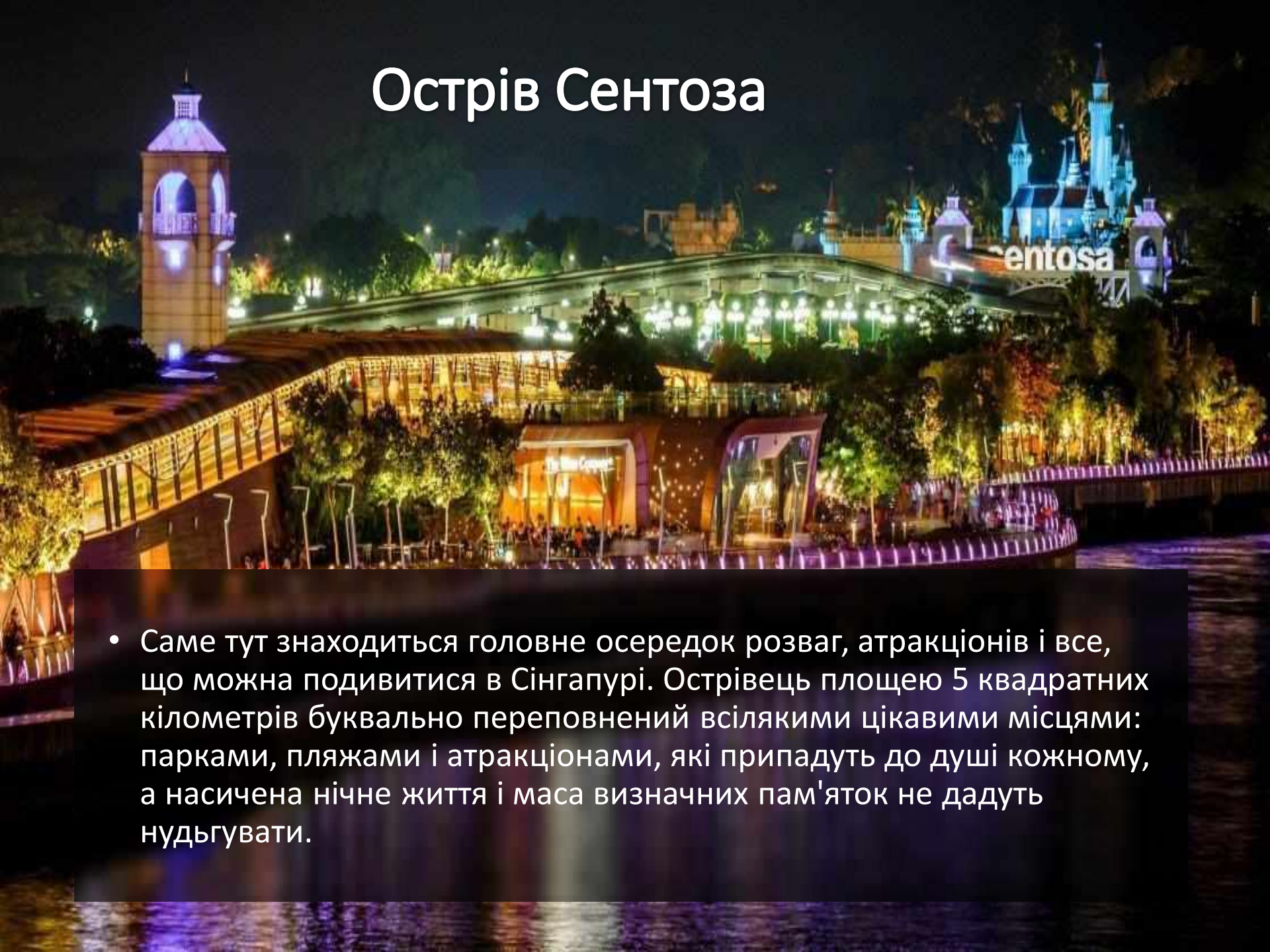
- Сінгапур прагне бути бізнес-центром Південно-Східної Азії. Тут багато багатопверхових торговельних центрів, розташованих в районі Орчард-роуд, який є центром туризму.

- Яскравий і незвичайний, Сінгапур нагадує оживлений калейдоскоп вражень і фарб. Тож зараз ми представимо вам популярні туристичні місця цієї країни, які обов'язково треба відвідати, якщо зібралися у такий тур

Острів Сентоза

- Саме тут знаходиться головне осередок розваг, атракціонів і все, що можна подивитися в Сінгапурі. Острівець площею 5 квадратних кілометрів буквально переповнений всілякими цікавими місцями: парками, пляжами і атракціонами, які припадуть до душі кожному, а насичена нічне життя і маса визначних пам'яток не дадуть нудьгувати.

Singapore Flyer

- Вам просто обов'язково потрібно прокотитися на цьому гіганті та подивитися красиві місця Сінгапуру, тому що пропустити таку красу не можна ні в якому разі. Сінгапурське колесо Singapore Flyer — найбільше в світі, а від панорамних видів Сінгапуру і островів Малайзії та Індонезії захоплюють дух.

Джуронг Парк

- Це місце припадає до душі всім любителям пернатих. Чи жарт — у парку зібрано близько 9000 їх видів з різних куточків планети! Тут вам і тропічні папуги, і лебеді з пінгінами, і екзотичні види. Парк розбитий на природні зони у відповідності з територією проживання своїх вихованців, а самі пернаті вільно літають над головами відвідувачів, що надає прогулянці по парку незабутні відчуття. Його точно варто подивитися в Сінгапурі.

Шрі Маріамман

- Обов'язково сходіть подивитися Шрі Маріамманв в Сінгапурі, адже це найстаріший індуїстський храм на острові, побудований в 1827 році. Перше, що приваблює в ньому увагу, — це п'ятирусна надбрамна вежа, вигадливо прикрашена скульптурами богів, демонів і містичних чудовиськ.
- Потрапити всередину просто — вхід у храм вільний, заплатити доведеться, тільки якщо ви збираєтеся знімати чи фотографувати всередині. У самому храмі варто звернути увагу на оригінальні колони, скульптури божеств і барвисті розписи, присвячені їх діям.

Ринок Телиць Ейр

- Сюди варто обов'язково піти при відвідуванні Сінгапуру, адже саме тут ви можете спробувати кращу сінгапурську кухню в місті, а ще — страви чи не всіх кухонь світу, починаючи від європейської і закінчуючи азійських, і все це за дуже і дуже приємною ціною. Добре прийти сюди і у вихідні, щоб насолодитися живою музикою, а ще на Телиць Ейр проводять кулінарні свята та фестивалі.

Зоопарк Сінгапуру

Singapore Zoo

- Зоопарк Сінгапуру порадує і великих, і маленьких гостей міста своєю різноманітністю фауни і захоплюючими розвагами. Тут мешкають близько 2000 видів тварин, а те, що в зоопарку відсутні клітини, тільки робить візит сюди ще цікавіше. Тут можна побачити рідкісного димчастого леопарда, суматранського тигра і варана Комодо, а ще — безліч трав'яїдних і хижаків, птахів і рептилій. Для відвідувачів у зоопарку проводять шоу мавп і слонів, а з 18:00 відкривається нічне сафарі, де ви можете спостерігати за життям нічних тварин. Одним словом, зоопарк Сінгапуру — відмінний варіант для сімейного відпочинку з дітьми на цілий день!

Ботанічний сад

- Де ще насолоджуватися гарними місцями Сінгапуру з усім багатством і фарбами сінгапурської флори, якщо не в ботанічному саду? Тут можна загубитися на цілий день, блукаючи по звивистих стежках серед тропічних заростей, або прогулюючись по широких алеях біля ставків. Всі рослини в саду забезпечені табличками з назвами і короткою інформацією, так що приємну прогулянку на природі можна відмінно поєднати з пізнавальною екскурсією у світ рослин.

Парк Метеликів

- На острові Сентоза є справжнє царство комах, потрапити куди повинен кожен мандрівник. Парк метеликів — це не тільки краса пишних тропічних рослин, а ще й можливість побачити найрізноманітніших комах рідкісних видів в їх природному середовищі існування. Ну і, звичайно, помилуватися на пурхають навколо строкатих метеликів, яких тут безліч — близько 1500 особин!

Музей мистецтв

- Якщо ви любите все незвичайне, то наш вам порада: зверніться до Музей мистецтв на 71 Bras Basah Road. Тут ви не знайдете звичних класичних полотен відомих майстрів, зате побачите безліч нових оригінальних ідей в мистецтві, арт-об'єктів та інсталяцій.

The background features a dense pattern of dark green, textured leaves, possibly from a plant like a Philodendfon. The leaves are layered and have prominent veins. A thin, gold-colored geometric border, consisting of several intersecting lines forming a diamond-like shape, is overlaid on the image. The text is centered in the middle of the image.

Дякуємо за увагу!

Столипінська аграрна реформа: мета, завдання та наслідки.

У листопаді 1906 р.
підготував указ, який був
затверджений царем і
став законом 14 червня
1910 р.

Столипін Петро Аркадійович

Столипінська реформа передбачала:

- руйнування общини, яка відігравала активну роль у виступах селян під час революції, і закріплення у приватну власність за кожним домогосподарем земельної ділянки, яка йому належить;
 - надання кредитної допомоги селянам через Селянський земельний банк;
 - переселення селян у малозаселені райони Сибіру, Північного Кавказу, Середньої Азії.
-

У проведенні земельних реформ Столипін зустрів сильний опір як з боку правих, не зацікавлених у руйнуванні традиційного сільського укладу, так і з боку лівих, які не бажали зменшувати соціальну напругу на селі у зв'язку з бажанням майбутньої революції.

Камієнець-Подольський.
Kamieniec-Pod.

Кредитный банк.
Włocławski Bank.

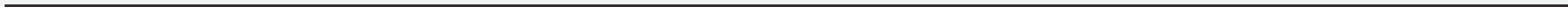
Столипінська земельна реформа так і не виконала головного завдання – вона не стала опорою царському режиму, не ліквідувала соціальної напруги на селі, і навпаки ще більше її загострила.

Економічні наслідки реформи були вражаючі:

- збільшилось виробництво товарного хліба
- місто за рахунок розорення частини селян
- поповнилось дешевою робочою силою були освоєні нові території на Сході.

Аграрні реформи на початку ХХ століття не реалізували повністю свого потенціалу і не досягли поставленої мети через низку причин: протидію селян, політичних сил, недостатнє фінансування та погану організацію реформаційних заходів, відсутність соціальної бази, загибель Столипіна тощо. Однак, вони прискорили процес переходу українського села на рейки буржуазного розвитку.

Дякую за увагу

ЗАГИБЕЛЬ ЗАХІДНОЇ РИМСЬКОЇ ІМПЕРІЇ ТА УТВОРЕННЯ ВАРВАРСЬКИХ КОРОЛІВСТВ

Підготувала:
студентка 12ЕМ гр.
Умрихіна Д.О.

ВІЙСЬКА ГУНІВ У ПОХОДІ

З ПОЧАТКОМ
ВЕЛИКОГО
ПЕРЕСЕЛЕННЯ
НАРОДІВ
ГЕРМАНСЬКІ
ПЛЕМЕНА РАЗ У РАЗ
ПРОРИВАЛИ
УКРІПЛЕНИЙ
КОРДОН ІМПЕРІЇ. З
НЕЙМОВІРНИМИ
ЗУСИЛЛЯМИ ЇХ
ВИБИВАЛИ НАЗАД
ВІЙСЬКА РИМУ

ОСТГОТИ ПІДКОРИЛИСЬ ГУННАМ, А ВЕСТГОТИ
ВІДЙШЛИ ДО ДУНАЮ.

Переселення народів

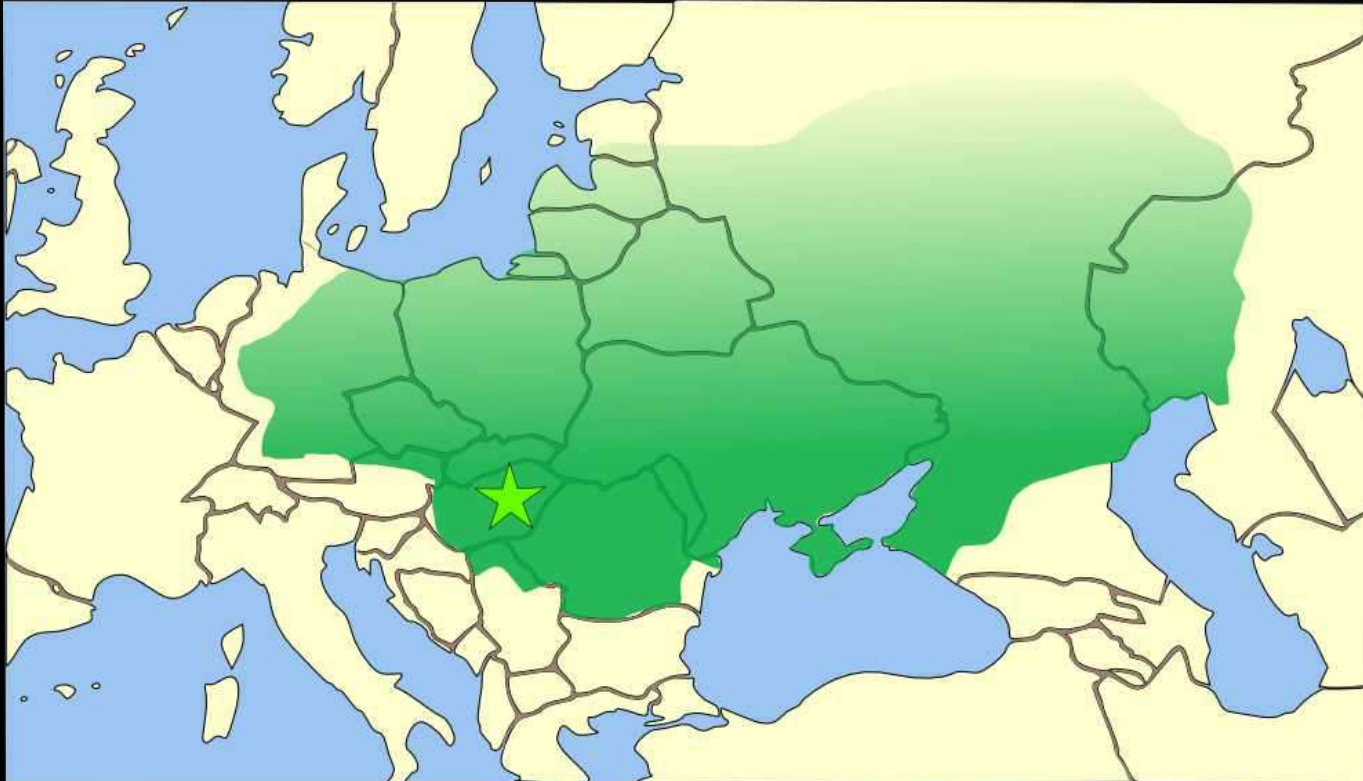
ВЕСТГОТИ РУШИЛИ НА ЗАХІД. НА ЧОЛІ З
ВОЖДЕМ АЛАРІХОМ ВОНИ ПІДІЙШЛИ ДО РИМУ.

ЧЕРЕЗ 2 РОКИ АЛАРІХ ЗНОВУ ПІДІЙШОВ ДО РИМУ

ГУННИ РОЗТАШУВАЛИСЬ НА МІСЦІ СУЧАСНОЇ УГОРЩИНИ

РИМ ЗНОВУ БУВ ЗАХОПЛЕНИЙ ВАРВАРАМИ.

ТАКОГО СПУСТОШЕННЯ МІСТО ЩЕ НЕ ЗНАЛО

ПАДІННЯ ІМПЕРІЇ

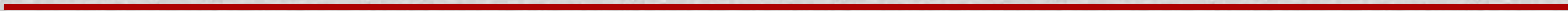

«РЕВОЛЮЦІЯ ЦІН» В ЄВРОПІ

виконала: Умрихіна Д.О.

Група: ЕМ 12

Важливим наслідком великих географічних відкриттів була так звана «революція цін

- Якщо до XVI ст. ціни були в основному стабільними, змінювалися тільки в періоди воєн і стихійних лих, то починаючи з 30-х років і до кінця XVI в. вони вирости в Іспанії в 4 рази, а на сільськогосподарські продукти - навіть у 5 разів, у Франції - в середньому в 2,3 рази, в Англії - в 2,5 рази, у Німеччині - в 2 рази, а в середньому по Західній Європі - в 2-2,5 рази.

Такий рух цін пов'язували або з великим припливом дорогоцінних металів у Європу, або з їх витоком в інші країни,

- Однак справжньою причиною «революції цін» був не збільшення кількості грошових металів, а падіння їх вартості.

- Умови ж виробництва всіх інших товарів у загальному залишилися колишніми. Еквівалентом тієї ж кількості товару в XVI ст. було набагато більшу кількість золота і срібла, ніж раніше

- «Революція цін» мала найважливіше соціально-економічне значення. З одного боку, відбулося «... знецінення заробітної плати та земельної ренти, а з іншого - зростання промислових прибутків».
-

- Дякую за увагу

